

**DUMINICA A III A SFÂNTULUI ȘI
MARELUI POST.
A VENERĂRII CINSTITEI ȘI DE VIAȚĂ
FĂCĂTOAREI CRUCI**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei 6 psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,

gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.
Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,

ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădărdit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțeleghător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomeneste, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dânsii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeuul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică;

binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeu nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința

proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea

și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 7

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 7

Stricat-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul; plângerea purtătoarelor de mir o ai schimbat, și apostolilor a propovădui le-ai poruncit, că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Sfintei Cruci, glas 1

Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta; biruință dreptcredincioșilor creștini asupra potrivnicilor dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei, Al Învierii, glas 1

Gabriel zicându-ți ție, Fecioară: Bucură-te!, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Mărire Celui ce S-a sălășluit întru tine; Mărire Celui ce a ieșit din tine; Mărire Celui ce ne-a eliberat pe noi prin nașterea ta.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și

toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 7, din Octoih

Viața în mormânt zăcea și pecetea peste piatră era pusă; ca pe un împărat adormit ostașii străjuiau pe Hristos și Îngerii Îl preamăreau ca pe un Dumnezeu fără de moarte. Iar femeile grăiau: Înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cel ce, cu îngroparea Ta cea de trei zile, ai prădat moartea și pe omul cel pierdut, cu Învierea

Ta cea purtătoare de viață l-ai ridicat, Hristoase
Dumnezeule, ca un iubitor de oameni, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Pe Hristos-Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit
pentru noi și a înviat și a zdrobit puterea morții,
neîncetat roagă-L, de Dumnezeu Născătoare
Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne
rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne
păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata,
mărta Doamna noastră de Dumnezeu-
Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți

sfînții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 7, din Octoih

Pecetluit fiind mormântul, Viață din groapă ai răsărit, Hristoase Dumnezeule; și ușile fiind încuiate, înaintea Ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, spirit drept printr-înșii înoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

La mormânt au alergat femeile, cu lacrimi mir purtând și ostașii străjuindu-Te pe Tine,

Împăratul tuturor, grăiau între ele: Cine va prăvăli nouă piatra? Înviat-a Îngerul Sfatului celui mare, călcând moartea; atotputernice Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, ceea ce ești plină de daruri, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, limanul și ocrotirea neamului omenesc, că din tine S-a întrupat Mântuitorul lumii; că singură ești Maică și Fecioară, pururea binecuvântată și preamărită. Roagă-te lui Hristos-Dumnezeu să dăruiască pace la toată lumea.

După sedelne, dacă biserica are hramul cinstitei și de viață făcătoarei Cruci se cântă Polieleul cu mărimurile Cruci:

Psalmul 134

Robii, robii Domnului! Aliluia.

Lăudați numele Domnului, lăudați, robi, pe
Domnul! Aliluia.

Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei
Dumnezeului nostru.

Lăudați pe Domnul că este bun Domnul, cântați
numelui Lui că este bun.

Că pe Iacob și-a ales sieși Domnul,
Pe Israel spre moștenire Lui.

Că eu am cunoscut că mare este Domnul,
Și Dumnezeul nostru peste toți dumnezeii.

Toate, câte a voit Domnul, a făcut,
În cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.

Ridicând nori de la marginea pământului,
Fulgerele spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate
vânturile din visteriile sale.

Cel ce a bătut cele întâi născute ale Egiptului, de la
om până la dobitoc,

Trmis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte,
Lui Faraon și tuturor slujitorilor lui.

Cel ce a bătut neamuri multe și a ucis împărați
tari.

Pe Sion împăratul Amoreilor și pe Og împăratul
Basanului, și toate împărățiile lui Hanaan.

Și pământul lor l-a dat moștenire, moștenire lui
Israel poporului său.

Doamne, numele tău e în veac și pomenirea Ta în
neam și neam.

Că va judeca Domnul pe poporul Său și de robii
săi se va îndura.

Idolii neamurilor, argint sunt și aur, lucruri de
mâini omeneste.

Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.

Urechii au și nu vor auzi, că nu este suflare în gura lor.

Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, și toți cei ce nădăjduiesc într-înșii.

Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Aron, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul,
Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe
Domnul,

Binecuvântat este Domnul din Sion,
Cel ce locuiește în Ierusalim.

Psalmul 135

Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului domnilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce singur face minuni mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a întărit pământul peste ape, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce însuși a făcut luminătorii cei mari,
Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Soarele spre stăpânirea zilei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Luna și stelele spre stăpânirea nopții, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor,
Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a scos pe Israel din mijlocul lor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cu mână tare și cu braț înalt, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despărțiri,
Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a aruncat pe Faraon și puterea Lui în Marea
Roșie, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a trecut pe poporul Său în pustie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut împărați mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a ucis împărați tari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Pe Sion, împăratul Amoreilor, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și pe Og, împăratul Vasanului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și pământul lor l-a dat moștenire, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Moștenire lui Israel robului Său, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Că întru necazul nostru și-a adus aminte de noi
Domnul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și ne-a scăpat de dușmanii noștri, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Cel ce dă nutremânt la tot trupul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia,
Mărturisiți-vă Dumnezeului cerului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Psalmul 136

La râul Babilonului, acolo am șezut și am plâns,
când ne-am adus aminte de Sion.

În sălcii, în mijlocul lor, am atârnat harfele
noastre.

Că acolo ne-au întrebat pe noi, cei ce ne-au robii,
cuvinte de cântări.

Și cei ce ne-au robii pe noi: Cântare de mărire
cântați-ne nouă din cântările Sionului!

Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin?

De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea!

Să se lipească limba mea de gâttelejul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine:

De nu voi pune Ierusalimul, început al veseliei mele.

Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, din ziua Ierusalimului, de cei care ziceau: Zdrobiți-l, zdrobiți-l, până în temeliiile lui.

Fiica Babilonului, ticăloasa! Fericit este cel care va răsplăti ție după fapta ta, care ai făcut nouă.

Fericit este cel care va apuca și va lovi pe pruncii tăi de piatră. *Aliluia, Aliluia, Aliluia!*

Mărimurile Cricii

Stih: 1. *Judecă, Doamne, pe cei care-mi fac nedreptate; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine (ps. 34, 1).*

Stihiră: **Pe Tine Te mărim, Dătătorule de viață Hristoase, și cinstim Crucea Ta cea sfântă, prin care ne-ai mântuit din robia dușmanului.**

Stih: 2. **S**-a însemnat peste noi lumina feței Tale, Doamne (ps. 4, 6).

Stih: 3. **V**ăzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru (ps. 97, 5).

Stih: 4. **I**ar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veci a făcut mântuire în mijlocul pământului (ps. 73, 13).

Stih: 5. **Î**nălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că este sfânt (ps. 98, 5).

Stih: 6. **M**ântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta și paște-o pe ea și o sprijinește în veac și în veacul veacului (ps. 27, 12).

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar

îngerul către dânsule a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Ipacoïul glasului 7

Cel ce ai luat chipul nostru și ai răbdat Crucea trupește, mântuiește-mă cu Învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Antifoanele glasului 7

Antifonul I

Robia Sionului din rătăcire o ai întors; și pe mine, Mântuitorule, mă viază, scoțându-mă din robia patimii.

Cel ce seamănă în austu rele pătimiri, posturi cu lacrimi, acesta va secera snopii de bucurie ai hranei celei de viață veșnică.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este izvorul dumnezeieștilor vistierii, din care sunt

înțelepciunea, înțelegerea, frica; Aceluia se cuvin laudă, mărire, cinste și putere.

Antifonul II

De n-ar zidi Domnul casa sufletului, în zadar ne-am osteni; că fără de Acesta, nici lucrare, nici cuvânt nu se săvârșesc.

Ca o roadă a pântecelui, Sfinții, prin mișcarea Spiritului, odrăslesc dogme părințești ale moștenirii fiești.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt toate împreună își au ființa; că mai înainte de toate este Dumnezeu, Stăpânie a tuturor, Lumină neapropiată, Viață a tuturor.

Antifonul III

Cei ce se tem de Domnul, căile vieții aflând, acum și pururea vor fi fericiți cu mărire nevestejită.

Împrejurul mesei tale, ca niște odrasle văzând pe fiii tăi, bucură-te și te veselește, începătorule al turmei, aducându-i pe aceștia lui Hristos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este adânc de daruri, bogăție de mărire, adânc mare de judecăți; că întocmai preamărit și cinstit este cu Tatăl și cu Fiul.

Preotul: Înțelepciune! **S**ă luăm aminte.

Prochimenul glasului 7

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita de săracii Tăi până în sfârșit.
(Ps. 9, 32)

Stih: Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita de săracii Tăi până în sfârșit.
(Ps. 9, 32)

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 7

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a VII-a, a Învierii. Evanghelia după Ioan (20, 1-10)

In ziua cea dintâi a săptămânii, dimineață, pe când era încă întuneric, Maria Magdalena a venit la mormânt și a văzut piatra ridicată de pe mormânt. Atunci a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde L-au pus. Deci, au ieșit Petru și celălalt discipol și veneau la mormânt. Și cei doi alergau împreună, dar celălalt discipol, alergând înainte, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt. Și, aplecându-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat. A sosit după el Simon Petru și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile puse jos, iar mahrama, care fusese pe capul lui Isus, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci deosebi înfășurată, într-un loc. Atunci a intrat și celălalt discipol, care sosise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut. Căci încă nu știau Scriptura, că Isus trebuia să învie din morți. Și s-au întors discipolii iarăși la ai lor.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit
și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,

le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele

și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule

și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale

mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale

și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale

și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 8

Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule
de viață! Că aleargă spiritul meu la Biserica Ta cea
sfântă, purtând lăcaș al trupului cu totul întinat;

ci, ca un îndurat, curățește-mă cu mila milostivirii Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În calea mântuirii îndreptează-mă, de Dumnezeu Născătoare, căci cu păcate grozave mi-am întinat sufletul, și cu lenevire viața mea toată am cheltuit-o. Ci, cu rugăciunile tale, mântuiește-mă de toată necurăția.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

La mulțimea faptelor mele celor rele cugetând eu, păcătosul, mă cutremur de înfricoșătoarea zi a Judecății; ci, îndrăznind la mila milostivirii Tale, ca David strig Ție: Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta!

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea

ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 7, din Octoih.
Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din
Octoih.**

**Canonul Triodului
Catavasiile Triodului, glas 1**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 7

Irmos:

Cu voia Ta, Doamne, într-o învârtoșare a pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă Ție cântare de biruință.

Osânditu-s-a tirania morții prin lemnul Crucii, cu moartea Ta cea nedreaptă fiind Tu osândit, Doamne. Pentru aceasta, domnul întunericului nebiruindu-Te pe Tine, după dreptate a fost izgonit.

Iadul, apropiindu-se de Tine și cu dinții neputând să sfărâme trupul Tău, fălcile și-a zdrobit. Pentru aceasta, Mântuitorule, ai înviat a treia zi, dezlegând durerile morții.

Dezlegatu-s-au durerile strămoșei Eva, că scăpând de dureri, fără ispită bărbătească ai născut. Pentru aceasta, lămurit știindu-te Născătoare de Dumnezeu preacurată, toți te mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Fecioară, care ai născut pe Adâncul milostivirii, luminează sufletul meu cu strălucirea

ta cea purtătoare de lumină, ca după vrednicie să laud adâncul minunilor tale.

Cuvântul văzându-ne răniți cu săgeata păcatului, ca un făcător de bine spre noi S-a milostivit. Pentru aceasta, S-a unit în chip de negrăit cu trupul cel din tine, Preacurată.

Canonul Triodului

Aceasta este zi de prăznuire, că prin Învierea lui Hristos moartea s-a arătat deșartă; lumina vieții a răsărit; Adam înviind, dănuiește cu bucurie; pentru aceasta strigăm, cântând cântare de biruință.

Ziuă aceasta este a închinării cinstitei Cruci; veniți toți la dansa. Că revărsând razele cele luminoase ale Învierii lui Hristos, le pune înaintea. Să o sărutăm deci toți, sufletește bucurându-ne.

Arată-te Crucea Domnului cea mare; arată-mi acum dumnezeiescul chip al frumuseții tale, învrednicindu-mă a fi închinător laudei tale; că strig către tine ca și către o însuflețită și te sărut.

Să laude cu un glas cerul și pământul, că pusă este înaintea tuturor preafericita Cruce, pe care fiind pironit trupește, Hristos s-a jertfit. Pe aceasta să o sărutăm, sufletește bucurându-ne.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

O Treime după Fețe, Unime după chip, Părinte și Fiule și Spirite; Unime întocmai puternică în sfat, în voință și în stăpânirea puterii, păzește lumea Ta, pace dăruindu-i.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Neștiind nicidecum ispita de bărbat, Fecioară, ai născut prunc fără de sămânță; și prin acea preacurată naștere aduci pe Făcătorul tuturor, pe Hristos Dumnezeu. Deci pe Acela roagă-L, să împace toată lumea.

Cântarea I a Catavasiilor Triodului, glas 1

Dumnezeiescul Moise a însemnat mai înainte de demult în Marea Roșie Crucea Ta, când a trecut pe Israel, tăind marea cu toiagul, cântându-Ți cântarea ieșirii, Hristoase Dumnezeule.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 7

Irmos:

Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, și cu Spiritul cel atoatelucrător și dumnezeiesc, toată puterea lor, întărește-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale.

Fiind Tu înălțat pe lemn, pentru noi durere ai răbdat de voie, milostive Mântuitorule, și ai răbdat rană pricinuitoare de pace și de mântuire credincioșilor; prin care, Bunule, toți ne-am împăcat cu Părintele Tău.

Tu, Hristoase, m-ai vindecat de rană pe mine, cel rănit la suflet de mușcarea balaurului, și mi-ai arătat lumină mie, celui ce de demult zăceam în întuneric și în stricăciune; că prin Cruce în iad coborându-Te, împreună cu Tine m-ai înviat.

Pentru rugăciunile Maicii Tale celei neispitite de bărbat, dă lumii pace, Mântuitorule, biruință dreptcredincioșilor creștini asupra celui potrivnic, și învrednicește de strălucirea Ta cea de negrăit pe cei ce Te măresc pe Tine.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Șarpele cel târâtor, amăgindu-mă cu pofta îndumnezeirii, m-a aruncat din Eden pe pământ. Dar Cel milostiv și din fire îndurător, îndurându-Se, m-a îndumnezeit, sălășluindu-Se în pântecul tău, Maică-Fecioară, și făcându-se asemenea mie.

Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, bucuria tuturor; că ai născut cu adevărat bucurie la toată lumea și veselie, care risipește întristarea păcatului, Mireasă a lui Dumnezeu.

Canonul Triodului

Veniți să cântăm cântare nouă, prăznuind pierzarea iadului; că Hristos a înviat din mormânt, omorând moartea și mântuind toată lumea.

Veniți credincioșilor să scoatem apă nu din fântâna care izvorăște apă stricăcioasă, ci din izvorul luminării, închinându-ne Crucii lui Hristos, întru care ne și lăudăm.

Sărutând acum Crucea Ta, pe care a închipuit-o oarecând Moise cu palmele, biruim, Stăpâne Hristoase, pe Amalec cel netrupesc și ne și mântuim prin ea.

Cu ochi și cu buze curate, începând cântare de bucurie, să ne închinăm credincioșilor cu bucurie Crucii Domnului, întru cântări laudând-o.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pe un Dumnezeu fără început, în trei ipostasuri cinstesc, pe cel nedespărțit după chipul Ființei: Pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul cel viu, în Care ne-am botezat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Moise a văzut cu închipuire, de demult în rug taina ta, Curată; că precum pe acela văpaia nu l-a ars, așa nici pânțelele tău focul Dumnezeirii.

Cântarea a III a a Catavasiilor Triodului, glas 1

Întărește-mă, Stăpâne Hristoase, cu Crucea Ta pe piatra credinței, ca să nu se clatine gândul meu de năvălirile vrăjmașului celui rău; că numai Tu însuși ești sfânt.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedelele Triodului, glas 6

Crucea Ta, Doamne, s-a sfințit, căci cu dânsa se fac vindecări celor bolnavi într-o păcate; prin ea cădem înaintea Ta, miluiește-ne pe noi.

Stih: Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

Astăzi s-a împlinit cuvântul prorocului; că iată ne închinăm la locul unde au stat picioarele Tale, Doamne. Și gustând din lemnul mântuirii, am aflat mântuire din patimile păcatului. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, iubitorule de oameni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Numai cât s-a înfipt lemnul Crucii Tale, Hristoase, temeliile morții s-au clătinat, Doamne; că cel pe care l-a înghițit iadul cu poftă, l-a eliberat cu cutremur. Arătat-ai nouă mântuirea Ta, Sfinte; pentru care Te mărim pe Tine, Fiul lui Dumnezeu; miluiește-ne pe noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Hristos Dumnezeul nostru, Care de bunăvoie a primit a fi pironit pe Cruce și a înviat din morți, să mântuiască sufletele noastre.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 7

Irmos:

Auzit-am taina rânduiei Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părintești, și pe pământ Te-ai coborât, și Te-ai preamărit, Unule Iubitorule de oameni.

Spatele Său l-a dat spre bătaii Cel ce S-a întrupat din Fecioară; greșind robul, a fost bătut Stăpânul cel nevinovat, dezlegând păcatele mele.

Stând la judecată înaintea judecătorilor celor fără de lege, ca un vinovat este judecat, și cu mână de țărână este lovit peste obraz, Cel ce a zidit pe om ca un Dumnezeu, și judecă pământul cu dreptate.

Ca o Maică cu adevărat a lui Dumnezeu, roagă pe Făcătorul și Fiul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, să mă îndrepteze la limanul de mântuire al voii Lui celei preamărite.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Prealăudată, ceea ce te-ai arătat lui Dumnezeu aleasă întru totul și bună, mai înainte de zidirea lumii, prin strălucirea revărsării tale de lumină, pe cei ce te laudă luminează-i.

Născut-ai oamenilor pe Dumnezeu cel întrupat din curate sânghiurile tale, Curată, pe Cel ce izbăvește de greșeli multe pe cei ce te laudă cu dragoste și te cinstesc pe tine, Maică-Fecioară.

Canonul Triodului

Iată, a înviat Hristos!, zis-a îngerul mironosițelor femei; nu plângeți, ci mergând spuneți Apostolilor: Bucurați-vă! Astăzi este mântuirea lumii; tirania vrăjmașului a pierit cu moartea.

Bucuria cea pentru închinarea Crucii Tale celei purtătoare de viață astăzi întâmpinând-o, Hristoase, întâmpinare facem preasfintelor Tale Pătimiri, pe care le-ai suferit pentru mântuirea lumii, Mântuitorule, ca un Atotputernic.

Astăzi se face bucurie în cer și pe pământ, că se arată lumii semnul lui Hristos, întreit fericita Cruce; că aceasta punându-se înainte, izvorăște celor ce se închină ei har pururea curgător.

Ce-Ți vom aduce Ție, Hristoase? Că ne-ai dat cinstita Cruce să ne închinăm ei, pe care s-a vărsat sângele Tău cel preasfânt și s-a ținut trupul Tău cu piroane; pe care acum sărutând-o Îți mulțumim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Laud trei ipostasuri ale unei Dumnezeiri, ale Firii celei singure prin Sine fără despărțire; mărturisind pe Tatăl fără început și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, o Domnie pe un scaun, o Împărăție întocmai, o Stăpânie veșnică.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Numai tu, Curată te-ai arătat între femei odor prea minunat, lucru înfricoșător; că tu ai înnoit firea, născând fără de sămânță, rămânând iarăși fecioară ca și mai înainte; căci Cel ce S-a născut din tine este Dumnezeu adevărat.

Cântarea a IV a a Catavasiilor Triodului, glas 1

Pe Cruce văzându-Te pe Tine, Puternice, luminătorul cel mare de cutremur fiind cuprins și-a strâns și și-a ascuns razele; toată zidirea a lăudat cu frică îndelungă-răbdarea Ta, că s-a umplut pământul de lauda Ta.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 7

Irmos:

Noapte neluminoasă ești, Hristoase, pentru cei necredincioși, dar pentru cei credincioși luminare ești, întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte. Pentru aceasta, la Tine alerg din noapte și laud Dumnezeirea Ta.

Pentru robii Tăi ai fost vândut, Hristoase, și ai răbdat lovire pricinuitoare de mântuire celor ce-Ți cântă: La Tine alerg din noapte și laud Dumnezeirea Ta.

Cu puterea Ta cea dumnezeiască, Hristoase, prin slăbiciunea trupului pe cel tare l-ai doborât, și pe mine biruitor al morții m-ai arătat, Mântuitorule, prin Înviere.

Pe Dumnezeu L-ai născut întrupat din tine, Maică curată, cu dumnezeiască cuviință, Prealăudată; pentru că n-ai cunoscut pat bărbătesc, ci din Spiritul Sfânt ai născut.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Văzând Iacob scară întărită spre înălțime, a înțeles în taină chipul tău, al celei neispitite de nuntă; că prin tine Dumnezeu cu oamenii S-a unit, Preacurată Stăpână.

Izbăvire veșnică aflând acum prin tine, Fecioară, cu osârdie strigăm către tine: Bucură-te, Mireasă dumnezeiască! Și, de lumina ta bucurându-ne, Prealăudată, cu cântări te mărim.

Canonul Triodului

Răsărit-ai din mormânt lumii, Lumina cea neapusă, strălucind nesticăciune și micșorând, Doamne, mâhnirea cea de moarte de la marginile lumii, ca un îndurat.

Să ne apropiem curățiți cu postul, cu căldură să sărutăm lemnul cel preasfânt cu laude; pe care Hristos răstignindu-se, a mântuit lumea ca un milostiv.

Dănțuiesc cu veselie astăzi cetele îngerilor, pentru închinarea Crucii Tale; căci cu ea ai sfărâmat taberele demonilor, Hristoase Dumnezeuul nostru, mântuind neamul omenesc.

Alt Rai, ca și cel de mai înainte, s-a cunoscut Biserica, având lemn purtător de viață Crucea Ta, Doamne, din care prin atingere luăm nemurire.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Trei împreună fără de început preamăresc, pe un Dumnezeu într-o ființă; pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul, o lumină întreit strălucitoare, o împărăție întocmai stăpânitoare, în unime neamestecată.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Născut-ai după legea firii, dar mai presus de lege; că numai nașterea ta a fost fără de sămânță. Felul nașterii tale este înfricoșător și de gândit și de spus, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Cântarea a V a a Catavasiilor Triodului, glas 1

Dis-de-diminează Te laudăm pe Tine, Mântuitorule îndurate, aflând pace prin Crucea Ta, prin care ai înnoit neamul omenesc, ducându-ne pe noi la lumină neînserată.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 7

Irmos:

Cel ce înot în valul grijilor lumești și sunt înecat de păcatele cele înotătoare împreună cu mine, și la fiara cea pierzătoare de suflet sunt aruncat ca Iona, strig Ție, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte.

Adușu-și-au aminte de Tine sufletele dreptilor cele încuiate și lăsate în iad, și de la Tine mântuire cereau; pe care prin Cruce ai dat-o, Hristoase, celor de dedesubt, venind ca un milostiv.

Ceata Apostolilor deznădăjduise să mai privească spre casa Ta cea însuflețită și nefăcută de mâini, care fusese dărâmată prin Pătimiri; dar, închinându-se, mai presus de nădejde pretutindeni Te-au propovăduit înviat.

Cine dintre oameni va putea să tâlcuiască chipul nașterii tale celei negrăite, cea pentru noi.

Ceea ce ești cu totul fără prihană, Fecioară-Mireasă dumnezeiască? Că Dumnezeu-Cuvântul cel necuprins, unindu-Se cu tine, trup din tine S-a făcut.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Închipuirile Legii și prevestirile Prorocilor te-au vestit mai dinainte, Curată, pe tine, care aveai să naști pe Făcătorul de bine a toată zidirea, pe Cel ce în multe feluri și în multe chipuri a făcut bine celor ce te laudă cu credință.

Pe Adam cel întâi-zidit, care prin viclenia ucigătorului de oameni, fusese alungat de demult din dumnezeiasca desfătare a raiului, tu, cea neispită de nuntă, iarăși l-ai întors, născând pe Cel ce ne-a mântuit pe noi de călcarea poruncii.

Canonul Triodului

Sfărâmând moartea, Hristoase, ai înviat ca un mare Împărat, chemându-ne pe noi din cămarile iadului, spre desfătarea Împărăției cerurilor, în pământul nemuririi.

Bucurându-ne într-o cântări dumnezeiești, să strigăm lui Dumnezeu credincioșii, sărutând Crucea Domnului; că izvorăște izvor de sfințenie tuturor celor din lume.

Se împlinește glasul scriitorului de cântări: Că iată ne închinăm așternutului preacuratelor Tale picioare, Atotputernice, cinstitei Cruci, lemnului celui preadorit.

Lemnul pe care l-a văzut pus în pâinea Ta prorocul cel plângător, adică Crucea Ta îndurate sărutând-o, laudăm legăturile Tale, îngroparea, sulița și piroanele.

Sfânta Cruce pe care ai primit, Hristoase, să o porți pe umeri și să Te înalți și cu trupul să Te răstignești pe ea, sărutând-o, luăm putere asupra vrăjmașilor celor nevăzuți.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Unimea în trei Fețe o laud, și Treimii în o ființă mă închin; unui Dumnezeu, Unime întreită, unei lumini întreit strălucitoare, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Minune mai mare decât toate minunile în tine s-a arătat, ceea ce ești mielușea neîntinată. Că ai născut pe Mielul, Cel ce a șters păcatul lumii. Pe Care roagă-L îndelung, pentru cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a VI a a Catavasiilor Triodului, glas 1

Chipul dumnezeieștii Cruci, Ioná mai înainte l-a însemnat în pânțelele chitului, cu palmele întinse, și a ieșit din fiară, mântuindu-se cu puterea Ta, Cuvântule.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne

rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Triodului, glas 7

Nu mai păzește sabia cea de văpaie ușa Edenului, că minunată stingere s-a făcut văpăii

prin lemnul Crucii. Acul morții și biruința iadului s-au alungat, că de față ai stat, Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intrați iarăși în Rai.

Icos

Trei cruci a înfipt Pilat în Golgota: două tâlharilor și una Dătătorului de viață. Pe care văzând-o iadul, a zis celor de jos: o, slugile mele și puterile mele, cine este Cel ce a înfipt piron în inima mea? Cu suliță de lemn m-a împuns fără de veste și mă rup. La cele dinăuntru ale mele mă doare, pânțelele meu se chinuiește, îmi tulbură simțirile spiritul și mă silesc să lepăd din mine pe Adam și pe cei din Adam, care îmi sunt dați prin lemn; căci lemnul pe ei iarăși îi duce în rai.

Sinaxar

În această zi, în Duminică, a treia a Postului Mare, sărbătorim închinarea onoratei și de viață făcătoarei Crucii. Pentru că în timpul postului celui de patruzeci de zile ne răstignim și noi oarecum, morți fiind față de patimi, cu simțurile adormite și potolite din pricina amărăciunii postului, ni se pune înaintea onorata și de viață făcătoarea Cruce, ca să ne îmbărbăteze, să ne sprijine, să ne aducă aminte de patima Domnului nostru Isus Hristos și să ne mângâie.

**Prin puterea Crucii, Hristoase
Dumnezeule, păzește-ne de ispitele celui
viclean, învrednicește-ne să ne închinăm
dumnezeieștilor tale Pătimiri și Învierii
celei purtătoare de viață, ducând la capăt
cu ușurință calea acestui post de patruzeci
de zile și Te îndură de noi ca un singur bun
și de oameni iubitor. Amin.**

Canonul Învierii
Cântarea VII, glas 7
Irmos:

Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult,
tinerii l-au arătat izvorător de rouă, lăudând pe
Unul Dumnezeu și zicând: Cel preainălțat,
Dumnezeul părinților și preamărit.

Prin lemn Adam s-a omorât de voie,
neascultare făcând; însă, prin ascultarea lui
Hristos, iarăși s-a înnoit, că pentru mine S-a
răstignit Fiul cel preamărit al lui Dumnezeu.

Pe Tine, Hristoase, Cel ce ai înviat din mormânt, toată zidirea Te laudă; că Tu celor din iad viață le-ai înflorit, morților înviere, celor dintru întuneric lumină, Cel ce ești preamărit.

Bucură-te, fiica lui Adam cel căzut; bucură-te, singura lui Dumnezeu mireasă; bucură-te, cea prin care stricăciunea a fost depărtată, pentru că ai născut pe Dumnezeu, pe Care roagă-L, Curată, să ne mântuim noi toți.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine, Fecioară, care ți-ai agonisit podoabă în multe feluri aurită, te-a iubit Ziditorul tău și Domnul cel preaînălțat, Dumnezeul părinților și preamărit.

S-a curățit de demult Isaia, când a primit cărbunele, văzând în chip tainic pe Cel născut din tine, pe Dumnezeul părinților, Cel preaînălțat și preamărit.

Canonul Triodului

Înviat-ai din mormânt a treia zi, Doamne, ca cel ce doarme, ucigând pe portarii iadului cu dumnezeiasca putere și ai sculat pe strămoșii cei de demult, Dumnezeuul părinților, Cel ce însuși ești binecuvântat și preamărit.

Dănuind cu lira de cântări, să ne bucurăm astăzi popoare în închinarea Crucii, mărink pe Hristos, Cel ce s-a răstignit pe ea, pe Dumnezeuul părinților, Cel singur binecuvântat și preamărit.

Cel ce ai arătat pe mijlocitoarea morții vistierie de viață, pe care lumea o sărută, adică Crucea Ta, împărate al tuturor, sfințește pe cei ce se închină ei, Dumnezeuul părinților, Cel ce însuși ești binecuvântat și preamărit.

Cel ce singur ești milostiv și îndurat, Isuse, luminează, sfințește pe cei ce se închină cu credință Crucii Tale și dumnezeieștilor Pătimiri, Dumnezeuul părinților, Cel ce însuși ești binecuvântat și preamărit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Laud Unimea, Dumnezeirea cea în trei ipostasuri; că lumină este Tatăl, lumină Fiul, lumină Spiritul, rămânând lumină nedespărțită întru unimea firii și cu trei raze ale Fețelor strălucind.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu ești propovăduirea cea cu multe numiri a tuturor prorocilor; că ușă a lui Dumnezeu, năstrapă de aur, pământ sfânt te-ai arătat, Fecioară dumnezeiască mireasă, născând cu trup pe Iisus Hristos, Dumnezeuul părinților, Cel preamărit.

**Cântarea a VII a a Catavasiilor Triodului,
glas 1**

Cel ce ai izbăvit pe tineri din văpaie ai venit pe pământ luând trup, și pe Cruce pironindu-Te,

mântuire ne-ai dăruit nouă, Hristoase, Cel singur binecuvântat, Dumnezeuul părinților și preamărit.

Canonul Învierii **Cântarea VIII, glas 7**

Irmos:

Rugul cel nears împreunându-se cu focul, în Sinai pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moise celui zăbavnic la limbă și gângav; și pe cei trei tineri, iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreți nebiruiți de foc. Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preacuratul Miel cel cuvântător fiind junghiat pentru lume, a pus capăt jertfelor celor după Lege, și, ca un Dumnezeu fără de greșeli, a curățit-o pe aceasta, care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Nefiind fără de stricăciune mai înainte de Pătimire, trupul nostru, cel luat de Făcătorul, după Pătimire și după Înviere neatins de stricăciune s-a făcut, și înnoiește pe cei muritori,

care strigă: Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Curăția și neprihănirea ta, Fecioară, a curățit spurcăciunea și păcătoșenia lumii și te-ai făcut pricină a împăcării noastre cu Dumnezeu, Preacurată. Pentru aceasta, Fecioară, toți te binecuvântăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Prin strălucirea nașterii tale, cu minunată cuviință lumea ai luminat, Născătoare de Dumnezeu; că în brațele tale ai purtat pe Cel cu adevărat Dumnezeu, Cel ce luminează pe credincioșii care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cu dreaptă credință laudăm pântecul tău, Curată, care a încăput în chip de negrăit pe Dumnezeu întrupat, Cel ce a dat lumina cunoștinței de Dumnezeu tuturor credincioșilor, care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului

lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul Triodului

Pentru ce țineți acum miresme în mâini și pe cine căutați? Tânărul care s-a arătat acum femeilor la mormânt, a strigat: A înviat Hristos, Dumnezeu nostru, ridicând firea noastră cea omenească din adâncul iadului.

Bucură-te lemn de trei ori fericit și dumnezeiesc, Cruce, lumina celor din întuneric, care arăți mai înainte cu strălucirea ta razele Învierii lui Hristos, în lumea cea cu patru părți; învrednicește pe toți credincioșii să ajungă Paștile.

În această zi mirosim miresmele dumnezeiescului vas de mir, lemnul cel cu mireasmă de viață, Crucea lui Hristos. Să mirosim mirosul cel de Dumnezeu insuflat, închinându-ne ei cu credință în veci.

Vino, Elisei Prorocule, spune de față ce lemn a fost acela pe care l-ai băgat în apă? Crucea lui Hristos, prin care am fost trași din adâncul stricăciunii, închinându-ne ei cu credință în veci.

Mai înainte închipuind Iacov de demult Crucea Ta, s-a închinat vârfului dumnezeiescului toiag al lui Iosif, de mai înainte cunoscând a fi aceasta sceptra cel înfricoșător al împărăției Tale, Hristoase; căreia acum ne închinăm cu credință în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt
Dumnezeu,

O ființă în trei Fețe măresc, fără amestecare, pe cele trei, osebite după ipostasuri; că după chipul firii nu despart pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul; că un Dumnezeu este peste toate în veci.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu una dumnezeiască mireasă, Marie, te-ai arătat între maici fecioară, născând fără bărbat pe Mântuitorul Hristos și păzind pecetea curăției; pe tine te ferim credincioșii în veci.

Cântarea a VIII a a Catavasiilor Triodului, glas 1

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L întru toți vecii.

În groapa leilor aruncat fiind oarecând marele între proroci Daniel, mâinile în chipul crucii întinzându-și, nevătămat s-a păzit de a fi mâncare lor, binecuvântând pe Hristos în veci.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 7

Irmos:

Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pânțece și Cuvântului celui întrutot înțelept trup i-ai împrumutat, Maică neispită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locaș

al Celui neîncăput, încăperea a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim.

Toți cei ce aveți credințe greșite, punând pe seama Dumnezeirii patimi, astupați-vă gurile; că pe Domnul măririi, Cel răstignit cu trupul, dar de nerăstignit cu firea cea dumnezeiască, Îl mărim ca pe Unul în două firi.

Cei ce ați lepădat învierea trupurilor, la mormântul lui Hristos venind, învățați-vă că trupul Dătătorului de viață a murit și iarăși a înviat spre încredințarea învierii celei de apoi, pe care o nădăjduim.

Cinstind nu o Treime a dumnezeirilor, ci a Fețelor, și nici o Unime a Fețelor, ci a Dumnezeirii, osândim pe cei ce O despart pe Aceasta și osândim iarăși pe cei ce îndrăznesc a face amestecare împotriva Acesteia, pe Care O mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Arătatu-te-ai nouă pricinuitoare de bucurie veșnică și de veselie, Curată și pururea Fecioară, care ai purtat în pântece pe Mântuitorul, Cel ce mântuiește cu adevărul și cu Spirit cel dumnezeiesc, pe cei ce-L cinstesc ca pe un Dumnezeu.

Psalmistul David, strămoșul tău, Preacurată, te numește chivot al dumnezeieștii sfințenii, pe tine, care mai presus de fire ai încăput pe Dumnezeu Cel ce șade în sânurile părintești; pe Care credincioșii Îl mărim neîncetat.

Canonul Triodului

În mormânt Te-ai coborât, Dătătorule de viață Dumnezeule, și ai sfărâmat toate încuietorile și zăvoarele și ai înviat pe morții care strigau: Mărire Învierii Tale, Hristoase, Mântuitorule atotputernice.

Mormântul Tău, Hristoase, mi-a izvorât viață; că venind de față Tu Cel ce ții viața, ai strigat celor ce locuiau în morminte: Cei din legături dezlegați-vă, că Eu am venit în lume răscumpărare.

Să salte cu laude toate lemnele dumbrăvii, văzând lemnul Crucii, cel de un nume cu ele, sărutat astăzi; pe care Hristos și-a înălțat capul, precum profețește dumnezeiescul David.

Eu, cel ce am murit prin pom, te-am aflat pe tine pom de viață, purtătoare de Hristos, Crucea mea, păzitoarea mea cea nebiruită, puterea cea tare asupra demonilor; ție mă închin astăzi strigând: Sfințește-mă cu mărirea ta.

Veselește-te, bucură-te, Biserica lui Dumnezeu, închinându-te astăzi de trei ori fericitului lemn al preasfintei Cruci a lui Hristos, căreia slujesc cetele îngerești, și cu frică îi stau înaintea.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ție mă închin, Dumnezeire sfântă, Treimii după Fețe, Unimii după fire, Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt, unei Stăpânii și unei Împărății, Care stăpânește toate.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu ești, Fecioară, muntele cel mare, întru care S-a sălășluit Hristos, precum strigă dumnezeiescul David: prin care noi ne-am înălțat de pe pământ la cer, făcându-ne fii prin Spiritul, întru tot fericită.

Cântarea a IX a a Catavasiilor Triodului, glas 1

O, Maică Fecioară și adevărată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut fără sămânță pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Cel ce S-a înălțat cu trupul pe Cruce, toți credincioșii Îl mărim și te mărim acum după vrednicie.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și

vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VII-a. A Învierii

Spunând Maria că au luat pe Domnul, alergat-au la mormânt Simon-Petru și un alt ucenic al lui Hristos, pe care îl iubea El; și au alergat cei doi și au aflat giulgiurile singure înăuntru zăcând, iar mahrama capului era osebit de ele. Pentru aceasta, iarăși au tăcut, până ce au văzut pe Hristos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Luminătoarea Triodului

Văzând astăzi pusă înainte cinstită Crucea lui Hristos, să ne închinăm ei și să ne veselim cu credință, cu dragoste sărutând-o; și rugând pe Domnul, Cel ce s-a răstignit pe ea de bunăvoie, să ne învrednicească pe noi pe toți a ne închina cinstitei Cruci și a ajunge fără osândire Învierea.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, din Triod

Lemnului pe care și-a întins preacuratele palme Fiul tău, Preacurată, răstignindu-Se pentru noi, acum cu credință ne închinăm; dăruiește-ne nouă pace, ca să ajungem și la preacinstitele Pătimiri, cele de mântuire lumii, și să ne închinăm zilei Paștilor celei luminoase și lumii de bucurie, celei numite cu numele Domnului și purtătoare de lumină.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii glasului 7, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. *(Ps. 148, 1)*

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. *(Ps. 148, 2)*

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Înviat-a Hristos din morți, dezlegând legăturile morții. Binevestește, pământule, bucurie mare! Lăudați ceruri mărirea lui Dumnezeu!

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domn Isus, Cel singur fără de păcat.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Învierii lui Hristos închinându-ne, nu încetăm; că Însuși ne-a mântuit pe noi de fărădelegile noastre. Sfânt e Domnul Isus, Cel ce a arătat Învierea.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Ce vom răsplăti Domnului, pentru toate câte ne-a dat nouă? Că pentru noi Dumnezeu este între oameni; pentru firea cea stricată, Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit între noi; pentru cei nemulțumitori, Făcătorul de bine; pentru cei robiți, Mântuitorul; pentru cei ce ședeau în întuneric, Soarele dreptății; pe Cruce, Cel fără patimă; în iad, Lumina; în moarte, Viața; Învierea pentru cei căzuți. Către Care să strigăm: Dumnezeul nostru, mărire Ție!

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Stihirile Triodului, glas 4

Cu glasuri să strigăm și cu cântări să preamărim cinstita Cruce, sărutând-o și către ea să strigăm: Preacinstită Cruce, sfințește sufletele și trupurile noastre cu puterea ta, și ne păzește

nerăniți de toată vătămarea potrivnicilor, pe noi, cei ce ne închinăm ție cu dreaptă credință.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Apropiati-vă să scoateți ape neîmputinate, care se toarnă înaintea voastră prin harul Crucii. Iată că vedem pus înaintea lemnul cel sfânt, izvorul darurilor cel adăpat cu sângele și cu apa Stăpânului tuturor, Care S-a înălțat pe ea de bunăvoie, și a înălțat pe oameni.

Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru și vă închinați la așternutul picioarelor Lui, că sfânt este.

Întărirea Bisericii, puterea împăraților, lauda monahilor și mântuirea tu ești, preacinstită Cruce. Pentru aceasta închinându-ne ție, ne luminăm astăzi inimile și sufletele cu dumnezeiescul har al Celui ce s-a pironit pe tine și a surpat puterea vicelanului și blestemul l-a ridicat.

Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Cu glasuri să strigăm și cu cântări să mărim cinstita Cruce, sărutând-o și către ea să strigăm: Preacinstită Cruce, sfințește sufletele și trupurile noastre cu puterea ta, și ne păzește nerăniți de toată vătămarea potrivnicilor, pe noi, cei ce ne închinăm ție cu dreaptă credință.

*Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu!
Înalță-se mâna Ta! Nu uita pe săracii Tăi până la sfârșit. (Ps. 9, 32)*

Domnul tuturor ne-a învățat cu pildă, ca să ne ferim de gândul cel măreț al fariseilor celor prea răi, și tuturor le-a arătat să nu gândească cu trufie mai mult decât se cuvine a gândi. Că El Însuși, făcându-Se pildă și asemănare, S-a micșorat pe Sine până la Cruce și la moarte. Deci, mulțumindu-I, cu vameșul să zicem: Dumnezeule, Cel ce ai pățimit pentru noi și fără patimă ai

rămas, izbăvește-ne pe noi de patimi și mântuiește sufletele noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Domnul tuturor ne-a învățat cu pildă, ca să ne ferim de gândul cel măreț al fariseilor celor prea răi, și tuturor le-a arătat să nu gândească cu trufie mai mult decât se cuvine a gândi. Că El Însuși, făcându-Se pildă și asemănare, S-a micșorat pe Sine până la Cruce și la moarte. Deci, mulțumindu-I, cu vameșul să zicem: Dumnezeuule, Cel ce ai pățimit pentru noi și fără patimă ai rămas, izbăvește-ne pe noi de patimi și mântuiește sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că prin cel ce s-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât, și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigăm:

Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru,
cel ce bine ai voit așa, mărire ție.

**Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat
nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,

fără de păcat a ne păzi.
Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și laudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. *De 3 ori.*

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

**Iar când strana începe să cânte:
Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu...,
preotul se îmbracă în toate ornatele (sau
unde va fi mai mare, este dator cel mai
mare să o facă), ia cădelnița, cădește sfânta
masă și onorata Cruce, apoi luând-o pe
disc, înconjoară altarul prin dreapta și iese
pe ușa dinspre miazănoapte. Înaintea lui se**

merge cu două sfeșnice și cu cădelnița. Sfârșindu-se Doxologia și Sfinte Dumnezeule..., preotul zice din fața ușilor împărătești: Înțelepciune, drepti... și se cântă troparul: Mântuiește, Doamne, poporul Tău... (de 3 ori).

Apoi, pune deasupra analogului din fața ușilor onorata Cruce, și luându-i acoperământul, cădește în chipul crucii, în patru părți. După aceea îndată, preotul cântă troparul, glasul al 6-lea:

Crucii Tale, ne închinăm Hristoase, și sfântă Învierea Ta o laudăm și o mărim (de trei ori).

Apoi și stranele, cu glas mare, cântă același tropar, tot de trei ori. Apoi preotul face două metanii înaintea sfintei Cruci de pe analog, o sărută și încheie cu a treia metanie. Asemenea fac cei din strană și credincioșii. În acest timp se cântă pe glasul al 2-lea:

Veniți, credincioșilor, să ne închinăm lemnului celui de viață făcător, pe care Hristos, împăratul măririi, de bunăvoie mâinile întinzându-și, ne-a înălțat la fericirea cea dintâi, prin care mai înainte dușmanul, prin plăcere amăgindu-ne, a făcut să fim alungați de la

Dumnezeu. Veniți, credincioșilor, să ne închinăm lemnului prin care ne-am învrednicit să sfărâmăm capetele dușmanilor celor nevăzuți. Veniți toate rudeniile neamurilor, Crucea Domnului cu cântări să o onorăm. Bucură-te, Cruce, scăparea cea desăvârșită a lui Adam celui căzut; prin tine binecredincioșii creștini se laudă, căci cu puterea ta pe popoarele păgâne le-au biruit. Pe tine acum cu frică creștinii sărutându-te, și pe Dumnezeu, Cel ce S-a pironit pe tine, Îl mărim zicând: Doamne, Cel care Te-ai răstignit pe ea, îndură-Te de noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Mărire..., glasul al 8-lea:

Astăzi Cel neapropiat după ființă mi s-a făcut apropiat și a pătimit Cel care m-a eliberat pe mine din patimi. Cel ce dă lumină orbilor, de buzele celor fără de lege a fost scuipat și și-a dat spatele spre a fi rănit, pentru cei robiți. Pe Care Curata și Mama Lui pe Cruce văzându-L, cu durere a zis: vai de mine, Fiul meu! De ce ai făcut aceasta? Cel împodobit cu frumusețea mai mult decât toți oamenii, fără suflare și fără podoabă Te arăți, neavând chip, nici frumusețe. Vai mie, lumina mea! Nu pot să Te văd adormit; la cele dinlăuntru mă rănesc și cumplită sabie prin inima mea trece. Laud patimile Tale, închinu-mă îndurării Tale, îndelung-Răbdătorule Doamne, mărire Ție.

Și acum ..., glasul al 6-lea:

Astăzi s-a împlinit cuvântul profețit; căci iată ne închinăm la locul unde au stat picioarele Tale, Doamne. Și din lemnul mântuirii gustând, eliberare din patimile păcatului am dobândit, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare.